

Raportul vieții noastre...

Florin-Cezar CĂLIN

Te-am căutat mult timp, prin fiecare,
- Și te-am aflat, ședeai pitită-n mine!
De-atuncea, cu o mare încântare,
Am învățat să am grijă de tine.

Lacrima mea-ți deschide univers,
În care sufletul mi-e disponibil.
Să împărțim de-acum același sens,
Și să simțim că suntem intangibili.

Mi-s ochii stele vii pe cerul vieții,
Lucind în noapte, drumul să-l găsești.
Spre inima ce-n roua dimineții,
Apune din luminile cerești.

Eu le dau voie, ca să limpezească,
(cu lacrima ... un suflet prăfuit).
Ce a-nvățat din nou ca să iubească,
De astă dată într-un mod vădit.

- Privirea mea?! Demult emană raze!
Pe care, dinadins, n-o să dorească.
Să pună, prea devreme, niște baze,
Pe care, mai apoi, să le urască.

Azi îți trimit cuvântul plin de șoapte,
(un mesager al dragostei ce-ți port).
- Să tot îmbie visele de noapte!
Ca vieții noastre să-i facă raport.

Brăila, iulie 2017